

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotil(a): PhDr. Martina Kastnerová, Ph.D.

Práci předložil(a): Magdaléna Ovsíková

Název práce: Renesancní filosofie člověka a alžbětinské drama: reflexe vzájemných inspiračních vazeb

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Záměrem práce má být „reflexe vzájemných inspiračních vazeb renesanční filosofie člověka a alžbětinského dramatu“, konkrétně autorka zamýšlí „objasňovat paralely a odlišnosti v dílech vybraných filosofů a dramatiků“ (úvod, s. 2-3). Jedná se o přepracovanou verzi původně neobhájené práce. Odevzdaný text má sice stále převážně deskriptivní charakter a vykazuje některé další problémy (více dále), oproti původní práci a na základní úrovni nicméně jistým způsobem formulovaný záměr sleduje a zčásti naplňuje.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Úvodní kapitolu věnuje autorka charakterizaci obecného kontextu. Zařazení úvodní kapitoly celkem dobře odůvodňuje, přesto mám za to, že řada informací není nutná, resp. je přímo nadbytečná, zejména pak chybí v podstatě jakákoli provázanost s analyzujícími částmi. Ústřední část práce tvoří kapitola druhá, kde se autorka soustřeďuje na komparaci Montaignových *Esejí* a Shakespearových děl, a kapitola třetí srovnávající Machiavelliho *Vladaře* a Marlowovu hru *Maltský Žid*.

V kapitole 2 a 3 se obzvláště v úvodních (biografických) pasážích autorka místy nevyhne popularizujícím vyjádřením, někdy i klišé (např. s. 11). Ve všech částech se víceméně jedná o převyprávění obsahu zkoumaných děl (někdy skutečně nadbytečné, obzvláště v případě notoricky známé zápletky Shakespearova *Hamleta*), schází hlubší analýza, samostatné uvažování a odstup od parafrázovaných zdrojů. Komparativní část kapitol je zdařilejší, ale i zde postrádám adekvátnější argumenty, autorka spíše jen konstatuje tematické analogie. Závěr je vcelku zdařilý.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Struktura práce a její členění jsou adekvátní. Jazykový projev autorky obecně vzato není špatný, místy se nicméně objevují neobratné formulace, překlepy (např. s. 4, 16, 24), stylistické a gramatické chyby (např. nesprávné užívání zájmena „svůj“ – s. 17, problémy s větnou vazbou apod.). Text obsahuje občasné nedůslednosti a formální nedostatky (např. nedůsledné užívání „tamtéž“, nepoužívání kurzívy pro názvy děl). Práce se zdroji je přijatelná, na občasné formální chyby či případy zmíněné níže.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkově text stále působí dojmem nedůsledné práce. Na první pohled se práce jeví jako vcelku dobrá, resp. průměrná, sice nikterak invenční, ale řemeslně v podstatě zvládnutá. Při podrobnějším zkoumání se nicméně ukazuje, že se autorka spokojuje s povrchní a nesamostatnou analýzou. Přesto mám za to, že se jedná o text akceptovatelný.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Autorka v textu místy pracuje se svými zdroji nejasně. Vysvětlete alespoň nejvýraznější případy:

- Jsou první tři odstavce úvodu autorčinou formulací nebo (nepřiznanou) parafrází?
- Z jakého zdroje je čerpán první odstavec na s. 12?

Práce obsahuje nedobré, neobratné a zavádějící formulace. Vysvětlete alespoň tyto:

- „*Alžbětinské divadlo* - tak se nazývá divadelní epocha spjatá s vládou královny Alžběty I. na anglickém trůnu.“ (s. 7)
- „Jestli něco Machiavellimu není vlastní, pak skeptický pohled na člověka.“ (s. 23)

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

dobře

Datum: 26. 8. 2015

Podpis:

